

Oponentský posudek magisterské práce

Název práce: *Festival súčasného tanca a pohybu Nu Dance Fest – analýza finančného a tvorivého prostredia v nezávislej kultúre*

Studijní obor: Teorie a dějiny divadla

Autor: Bc. Ivana Hlubinová

Školitel: doc. Mgr. Martin Pšenička, Ph.D.

Oponentka: Mgr. Alena Sarkissian, Ph.D.

Práce Ivany Hlubinové se věnuje obtížnému tématu a snaží se je uchopit s opravdovou poctivostí: věnuje se hmotnému a kulturněpolitickému zázemí, v němž umělci organizují kulturní události a pokoušejí se zachovat jejich kontinuitu.

Pokud bych měla popsat obsah textu cynicky, řekla bych, že dějiny připravily diplomandce skvělou příležitost, jak pozorovat zkoumaný jev v badatelsky výhodných podmínkách, a totiž na extrémní situaci – do psaní Hlubinové zasáhla dvě léta koronavirové pandemie, jež jí přinesla velmi výmluvný materiál k popisu. Je ovšem zjevné, že pro umělecké prostředí byla tato dvě léta zdrcující a Hlubinová v práci provádí explicitní analýzu situace a jejích důsledků.

Práci lze nejspíše charakterizovat jako případovou studii: autorka ji přehledně rozčlenila na úvodní metodologicko-terminologickou část, kde se snaží transparentně vypořádat s pojmy, jimiž bude svůj problém popisovat. Dokáže se zorientovat v nepříliš čtenářsky atraktivním žargonu kulturní politiky v národních a nadnárodních dokumentech a právních normách a dokáže jejich podstatu vyložit. Z drobných problematických míst bych upozornila na formulaci, v níž autorka uměleckou oblast nazývanou "současný tanec" označuje jako divadelní žánr, a zároveň o odstavec níže zvláště sama upozorňuje na to, že jej nelze definovat jednotným stylem (s. 18).

Velmi naopak oceňuji, že v praktické části demonstrující projevy slovenského systému kulturní politiky (ve formě grantových podpor a dalších podob finančních subvencí) se Ivana Hlubinová nespokojila s popisem svých dojmů, ale pokusila se o reflexi své metody tzv. hloubkového rozhovoru s organizátorkou festivalu Nu Dance Fest Petrou Fornayovou. Svá badatelská rozhodnutí opřela o – byť základní, ale přece jen teoretické zázemí, tedy publikaci Marka Urbana *Kvalitatívny výskum vo svete umenia*.

Posledním kladným aspektem práce je pak zdánlivě prosté konstatování, že ani v části, kde Hlubinová reprodukuje Fornayové zkušenosti, dokáže udržet od svého materiálu odstup, dokáže její výpovědi zasadit do kontextů, vyložit je a revidovat. Práce se v žádném okamžiku nezvrhne ani v nářek nad podfinancovanou nezávislou kulturou, ani politický pamflet. Považuji to za projev jisté akademické zralosti.

Text zůstává srozumitelný a neshledala jsem v něm ani žádné stylistické či závažné gramatické problémy.

Ráda bych se v rámci obhajoby zeptala, koho považuje Ivana Hlubinová za adresáta tohoto textu: pro koho mohou být její zjištění užitečná. Má otázka je motivována tím, že si zvolila pro náš obor méně tradiční výzkumnou oblast a pokusila se o ustavení metody, kterou by snad bylo možné dále precizovat. Kdo by tedy z jejího úsilí mohl – a měl – těžit?

Hodnotím práci jako vyhovující nárokům na magisterskou diplomovou práci a navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

V Praze 15. června 2022